

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0545

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

MINISTERSTVO VNITRA
odbor všeobecné správy
oddělení státního občanství a matrik
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.j.: VS-1077/835.3/2-2014

Praha 17. prosince 2015

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo o žádosti, kterou podal
nar. aeb - Jemen, státní občan **Jemenu**, trvale bytem
zast.: id, advokát,
ev.č. 10814, Advokátní kancelář se sídlem
identifikátor datové schránky xf5h3b7, o udělení státního občanství České republiky
podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí a pozbytí státního
občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky
se nevyhovuje.

Odůvodnění:

Na základě žádosti výše jmenovaného bylo zahájeno správní řízení ve věci
udělení státního občanství České republiky. Žádost o udělení státního občanství České
republiky byla podána dne 19.11.2013 prostřednictvím Úřadu městské části Praha 13.
Správní řízení o udělení státního občanství České republiky bylo zahájeno dnem
28.1.2014, kdy žádost došla Ministerstvu vnitra. Žadatel má na území České republiky
povolen trvalý pobyt od 20.6.2005. Žadatel je ženatý se státní občankou Slovenské
republiky, u, rozenou, nar. nská Bystrica-
Slovenská republika. Manželství bylo uzavřeno v Jemenu dne 5.3.1993, z manželství
nar. a unes již zletilé děti,
nar. a nar. adatel je státním
občanem Jemenu.

Žadatel byl usnesením Ministerstva vnitra ze dne 9.6.2014 v souladu
s ustanovením § 47 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů,
(dále také „správní řád“), informován, že Ministerstvo vnitra zahájilo dne 28.1.2014
podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabytí
a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále
také „zákon o státním občanství“), správní řízení o jeho žádosti o udělení státního
občanství České republiky. Byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu
má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení
až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se
k podkladům rozhodnutí. Za účelem odstranění nedostatků žádosti bylo řízení přerušeno
do 23.7.2014 a žadatel byl na tento den předvolán k ústnímu jednání na Ministerstvu

vnitra. Žadatel se k jednání na Ministerstvu vnitra dne 23.7.2014 nedostavil. Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 29.8.2014 bylo správní řízení opět přerušeno do dne 6.10.2014 a žadatel byl vyzván, aby se dostavil k ústnímu jednání na Ministerstvu vnitra a doložil doklady, blíže specifikované v odůvodnění tohoto usnesení. Žadatel se k jednání na Ministerstvu vnitra dne 6.10.2014 dostavil společně se svým právním zástupcem. Dopisem Ministerstva vnitra ze dne 26.10.2015 byl žadatel informován, v souladu s § 36 a 38 správního řádu, o možnosti nahlédnout do spisu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve lhůtě do 19.11.2015, včetně doložení požadovaného doplnění. Žadatel doložil část vyžádaného doplnění ve dnech 29.10.2015 a 20.11.2015. Ministerstvo vnitra vyzvalo žadatele dne 26.11.2015, aby ve lhůtě nejpozději do 15.12.2015 doložil doplnění své žádosti o udělení státního občanství České republiky (doklady k veřejnému zdravotnímu pojištění, vyjádření k pobytům v zahraničí, platný cestovní pas). Žadatel nedoložil Ministerstvu vnitra do dnešního dne požadované doplnění.

Žadatel je držitelem cestovního pasu Jemenu č. _____, který byl vydán na jméno a příjmení _____ dne 12.8.2003; dle sdělení odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 22.1.2014, nahlášený cestovní pas č. _____ je platný jen do 9.8.2011. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 6.10.2014 žadatel uvedl, že na Velvyslanectví Jemenské republiky požádal o prodloužení svého stávajícího dokladu, přičemž nedostal zatím odpověď, a proto se obrátil dne 25.9.2013 na příslušné pobytové pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra se žádostí o vydání cizineckého pasu. Ke svým cestám do zahraničí za posledních pět let ke dni podání žádosti, tj. ke dni 19.11.2013, žadatel pouze ve svém písemném podání ze dne 18.11.2015 uvedl, že cestoval do zahraničí mnohokrát i v rámci své podnikatelské činnosti. Žadatel rovněž nedoložil Ministerstvu vnitra svůj platný cestovní pas.

Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, Regionální pobočky Praha, pobočka pro hl. m. Prahu a Středočeský kraj (dále také „VZP ČR“ nebo „zdravotní pojišťovna“). Žadatel doložil potvrzení zdravotní pojišťovny, ze kterého vyplývá, že byl pojištěncem VZP ČR od 20.6.2005 do 17.2.2006, a nemá ke dni 26.9.2013 vůči zdravotní pojišťovně evidovány žádné finanční závazky na pojistném ani na penále, a není u VZP ČR evidován jako samoplátce. Dne 29.10.2015 doložil žadatel potvrzení VZP ČR, které bylo vystaveno na jméno a příjmení Mohamed Khamis, a v němž je uvedeno, že je u VZP ČR přihlášen jako plátce pojistného na veřejné zdravotní pojištění od 20.6.2005 dosud a nemá ke dni 7.10.2014 evidován splatný nedoplatek pojistného a penále na veřejné zdravotní pojištění. Žadatel však ani na opakovanou výzvu Ministerstva vnitra nedoložil další doklady týkající se veřejného zdravotního pojištění, a to konkrétně doklady vyžádané usneseními Ministerstva vnitra ze dne 9.6.2014 a 29.8.2014, a dopisem Ministerstva vnitra ze dne 26.11.2015, tj. informace o pojištěnci s výpisem, tzv. registrační údaje pojištěnce zdravotní pojišťovny (soupis pojistných dob), které pokryjí období od data povolení trvalého pobytu do současnosti, a vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění, tzv. pracovní vyúčtování, vystavené VZP ČR od doby povoleného trvalého pobytu do současné doby, ze kterého bude patrný měsíční přehled plateb zdravotního

pojištění a penále za období, kdy byl žadatel evidován zdravotní pojišťovnou jako samoplátce pojistného. Žadatel tak neposkytl Ministerstvu vnitra při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí veškerou potřebnou součinnost, jak mu ukládá ustanovení § 50 odst. 2 správního řádu, kdy nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.

Žadatel uvedl v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky, že se na území České republiky zdržuje od roku 1999. Na území České republiky založil již v roce 1997 obchodní společnost r.o. Předmětem podnikání je Koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje a prodej (vyjma činností uvedených v příloze 1,2,3 zákona č. 455/1991 Sb.) a Zprostředkovatelská činnost v oblasti obchodu. Žadatel je zde statutárním orgánem (jednatelem). Do dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky uvedl měsíční příjem ve výši 30 000 Kč, dodatečně dne 18.11.2015 uvedl, že má v rámci své činnosti sjednané obchodní aktivity v zahraničí, přičemž výše příjmů činí 40-50 000 Kč. K tomuto tvrzení žadatel nedoložil žádné doklady. Žadatel založil do spisu potvrzení Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, elektronicky podepsáno dne 14.11.2013, v němž správce daně na základě žádosti o vydání potvrzení podle § 66 odst. 1 a § 67 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, potvrzuje ke dni 14.11.2013 neexistenci daňových nedoplatků žadatele vůči orgánům Finanční správy České republiky. Dále doložil potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 8.10.2013, v němž je uvedeno, že žadatel není ke dni 4.10.2013 registrován v evidenci České správy sociálního zabezpečení jako plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a penále, tudíž nemá ke dni 4.10.2013 nedoplatek na pojistném a penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Za obchodní společnost r.o. doložil žadatel dne 29.10.2015 přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012-2014; většina položek v daňových přiznáních je nulová; daňová povinnost žadateli vůči státu, o jehož státní občanství nyní žádá, nevznikla.

Žadatel má trvalý pobyt na adrese
Do spisu založil výpis z katastru nemovitostí, který prokazuje stav evidovaný k datu 2.10.2013; vlastníkem nemovitosti (bytu) je obchodní společnost r.o.
Žadatel je ženatý, manželství se státní občankou Slovenské republiky,
nar. Banská Bystrica, uzavřel dne 5.3.1993 v Jemenu. Z manželství se narodily dvě děti,
nar. Jemen, a
nar. Jemen. Manželka žadatele původně podala žádost o udělení státního občanství České republiky společně s žadatelem, v průběhu správního řízení vzala svou žádost zpět; zpětvzetí její žádosti obdrželo Ministerstvo vnitra dne 24.4.2015.

Žadatel předložil Ministerstvu vnitra slovenský oddací list, ze kterého je patrné, že jeho jména jsou ve tvaru a příjmení
Ze žadatelova rodného listu ani cestovního dokladu však užívání příjmení
dle dohody v oddacím listě nevyplývá. Žadateli tak bylo uloženo, aby zajistil

ve Slovenské republice příslušné opravy v matrice manželství a předložil Ministerstvu vnitra oddací list, který bude v souladu s předloženým rodným listem a cestovním dokladem žadatele (v souladu jak jména, tak i příjmení). Dále měl žadatel učinit písemné vysvětlení shora uvedeného rozporu. Příjmení _____ užívá dle dohody v oddacím listě i manželka žadatele. Žadatel byl rovněž upozorněn, že i v rodných listech jeho dětí jsou jejich příjmení uvedena v souladu s dohodou v oddacím listě žadatele, a v případě opravy oddacího listu je tak nutné zajistit i opravu rodných listů dětí. Právní zástupce žadatele k tomu uvedl v podání ze dne 18.11.2015, že v případě žadatele jeho jméno je _____ a příjmení _____, což však vůbec neodpovídá dokladům, které žadatel ke své žádosti o udělení státního občanství České republiky předložil. Žadatel také do současné doby nezajistil opravu matričních dokladů, jak mu bylo Ministerstvem vnitra uloženo. Pokud jde o místo narození žadatele, prohlásil dne 18.11.2015, že místem jeho narození je _____.

Na základě podkladů shromážděných v průběhu správního řízení a obsažených ve spise dospělo Ministerstvo vnitra k následujícím závěrům.

K žádosti o udělení státního občanství České republiky si Ministerstvo vnitra vyžádalo dne 16.12.2015 výpis z evidence Rejstříku trestů fyzických osob, který neobsahuje žádné informace o odsouzení žadatele. Žadatel tak splňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) zákona o státním občanství, tj. že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Žadatel však v průběhu správního řízení neprokázal, že splňuje podmínku pro udělení státního občanství uvedenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, která po žadatelích o udělení státního občanství České republiky vyžaduje, aby měli na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržovali. Délka žadatelova povoleného trvalého pobytu sice ke dni podání žádosti dosahovala doby delší 5 let (žadatel má na území České republiky povolen trvalý pobyt od 20.6.2005), ovšem žadatel nesplňuje druhou část výše uvedené podmínky, tj. že se v posledních pěti letech na území České republiky převážně zdržuje, resp. neprokázal ani přes výzvu Ministerstva vnitra, že se na území České republiky také převážně fakticky zdržuje. V průběhu správního řízení o žádosti žadatel neprokázal, že by se v posledních pěti letech na území České republiky převážně zdržoval. S ohledem na podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství, kdy žadatel má mít na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržovat, ze státoobčanského spisu nevyplývá, že by se žadatel ve sledovaném období, tj. od 19.11.2008 do 19.11.2013, na území České republiky i převážně zdržoval. Žadatel nedoložil Ministerstvu vnitra doklady, kterými by prokázal svůj faktický pobyt na území České republiky ve sledovaném období, naopak uvedl, že do zahraničí cestoval mnohokrát i v rámci své podnikatelské činnosti. Na základě výše uvedeného nelze bez jakýchkoliv pochybností konstatovat ze strany žadatele splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství.

Ministerstvo vnitra může v souladu s ustanovením § 11 odst. 1 zákona o státním občanství prominout splnění výše uvedené podmínky tomu žadateli, který má na území České republiky povolen trvalý pobyt a zároveň je v jeho případě naplněn alespoň jeden ze zákonem stanovených předpokladů pro případné prominutí výše uvedené podmínky tak, jak jsou tyto předpoklady zakotveny v § 11 odst. 1 písm. a) až h) zákona o státním občanství (narodil se na území České republiky, anebo žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let, anebo měl v minulosti státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky, anebo byl osvojen státním občanem České republiky, anebo jeho manžel (manželka) je státním občanem České republiky, anebo jehož alespoň jeden z rodičů je státním občanem České republiky, anebo přesídlil do České republiky do 31. prosince 1994 na základě pozvání vlády, nebo je bezdomovcem nebo má na území České republiky příznáno postavení uprchlíka). V průběhu správního řízení nebylo prokázáno, že by v případě žadatele byl některý z výše uvedených předpokladů naplněn.

Žadatel nesplňuje podmínku uvedenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, když neprokázal, že by nabytím státního občanství České republiky pozbyl své dosavadní státní občanství nebo že již své dosavadní státní občanství pozbyl. Ministerstvo vnitra v této souvislosti uvádí, že dnem 1.1.2014 nabyl účinnosti zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky). Dle ustanovení § 74 citovaného zákona, řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů; pozbytí dosavadního státního občanství se pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Žadatel dále nesplňuje podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání znalosti českého jazyka v souladu s požadavky stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky. Dle výše uvedené vyhlášky žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plynně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Žadatel neprokázal dne 27.11.2013 pohovorem před Úřadem městské části Praha 13 znalost českého jazyka. Jak vyplynulo z pohovoru před komisí tohoto úřadu, žadatel nebyl vůbec schopen odpovídat na otázky z běžného rodinného, pracovního a společenského života (proč si zvolil Českou republiku jako místo, kde chce žít, jaké je jeho oblíbené české jídlo, jaké má zájmy, koníčky, čemu se ve volném čase věnuje, kam jezdí na dovolenou a jakým způsobem ji tráví, která města v České republice navštívil a co jej tam zaujalo, jak se jmenuje nově zvolený český prezident, a zda zná alespoň jeden výrobek, který Českou republiku proslavil ve světě). Žadatel nebyl schopen vůbec se vyjadřovat v českém jazyce. Žadatel si dále měl přečíst novinový článek z deníku Metro „Dvakrát a dost pro taxikáře“, a poté vlastními slovy sdělit obsah článku; žadatel nebyl schopen vlastními slovy sdělit obsah článku. Žadatel požádal o prominutí splnění výše citované podmínky. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 6.10.2014 žadatel uvedl, že komunikace mezi ním a manželkou probíhala vždy v jazyce

anglickém, a český jazyk není jejich mateřským jazykem; v písemném podání ze dne 18.11.2015 doplnil, že s manželkou žili společně v zahraničí dlouhodobě a od samého začátku komunikovali společně anglickým jazykem, a tento jazyk nadále používali při komunikaci mezi sebou. Bylo těžké jak pro žadatele, tak i pro jeho manželku zvolit si jiný jazyk ke komunikaci mezi sebou poté, co byl anglický jazyk společný pro oba manžele.

Ministerstvo vnitra by splnění výše uvedené podmínky mohlo žadateli prominout dle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Požadavek dostatečné znalosti českého jazyka, jehož naplnění není v případě žadatele ztížen ani věkem ani tělesným handicapem či mentální úrovní, je základní a nezbytně nutnou podmínkou pro jeho sociální integraci do zdejší společnosti. Náležitou znalost českého jazyka lze zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, neboť znalost jazyka, kterým se v daném státě hovoří, je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany dle mezinárodního práva existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že v případě žadatele nelze tuto výjimku akceptovat. Žadatel uvádí, že v České republice žije od roku 1999, trvalý pobyt mu byl povolen dne 20.6.2005. Vzhledem k tomu, že učinil tento závažný krok a rozhodl se žít v cizí zemi, měl by mít zcela jistě dostatek času a prostoru, aby se českému jazyku naučil. Ze státoobčanského spisu ani nevyplývá, že by žadateli v dalším studiu českého jazyka, například prostřednictvím různých jazykových kurzů apod., bránil případný handicap spojený s vyšším věkem či nedostatečným množstvím volného času v důsledku plnění profesních povinností. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že je nezbytné, aby žadatel projevil v delším časovém horizontu snahu naučit se základům českého jazyka a v českém jazyce se zdokonalovat tak, aby při případném pohovoru před příslušným úřadem v budoucnu prokázal znalost českého jazyka. Pokud tak neučiní, lze důvodně pochybovat o jeho vůli ke skutečné integraci do české společnosti. Dokud není tato integrace dokončená, lze za naprosto adekvátní uspořádání osobních a státoobčanských poměrů žadatele považovat statut trvalého pobytu v České republice. Domníváme se, že argument žadatele spočívající v tom, že komunikuje s manželkou výhradně anglickým jazykem a český jazyk ani pro jednoho z nich není jazykem mateřským, je účelový a zavádějící. Dle názoru Ministerstva vnitra měl žadatel dostatek času, aby se českému jazyku naučil, navíc manželka žadatele je státní občankou Slovenské republiky, a jazyk slovenský je velmi příbuzný českému jazyku. Český jazyk je blízký a vzájemně srozumitelný se slovenským jazykem. Rozdíly mezi těmito dvěma jazyky jsou ve slovní zásobě menší než rozdíly mezi některými nářečnými jinými jazyky. V Česku a na Slovensku existuje pasivní česko-slovenský bilingvismus, mimo jiné i díky dřívější existenci společného státu, Československa. Češi obvykle bez větších problémů rozumí slovenštině a naopak. Čeština a příbuzná slovenština uchovávají až 98 % praslovanské slovní zásoby, nejvíce ve srovnání s ostatními slovanskými jazyky. Pokud by se žadatel naučil alespoň slovenskému jazyku, neměl by žádný problém s prokázáním znalosti českého jazyka. Žadatel však nemá snahu se českému jazyku naučit, neboť také nedoložil žádné doklady, ze kterých by vyplývalo, že by navštěvoval kurzy českého jazyka. S ohledem na výše uvedené Ministerstvo vnitra neposoudilo

danou situaci jako případ hodný zvláštního zřetele a žadateli splnění uvedené podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona o státním občanství neprominulo.

S odkazem na ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je podmínkou pro udělení státního občanství České republiky také plnění povinností vyplývajících z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky, (tj. konkrétně ze zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinností vyplývajících ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, (tj. konkrétně ze zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů), sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky. Za účelem prokázání podmínky uvedené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství si Ministerstvo vnitra může vyžádat na základě ustanovení § 8 odst. 3 citovaného zákona potvrzení finančního úřadu o úhradě daní a poplatků, kopie daňových přiznání, výpisů z obchodního rejstříku, živnostenských listů nebo pracovních smluv, potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění a potvrzení zaměstnavatele o úhradě daní z příjmu a o platbách na veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel nesplňuje ani podmínku uvedenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť jak vyplývá ze státoobčanského spisu, žadatel neplnil své zákonné povinnosti na úseku pobytu a vstupu cizinců na území České republiky, a nepředložil doklady, ze kterých by vyplývalo, že plní své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ze stanoviska odboru cizinecké policie Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 22.1.2014 vyplývá, že žadatel má nahlášený cestovní pas č. 0990986, který je platný pouze do 9.8.2011. Žadatel tak příslušnému pobytovému pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra nenahlásil změnu, resp. vydání nového cestovního pasu nebo prodloužení jeho platnosti. Žadatel se tak na území České republiky zdržuje s neplatným cestovním dokladem. Žadatel tak porušuje povinnosti cizince stanovené v § 103 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kdy cizinec je mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak. Neplnění této povinnosti je přestupkem, za který by žadateli mohla být uložena pokuta podle § 156 odst. 1 písm. h) výše citovaného zákona v té době platném znění; v blokovém řízení by mohla být uložena pokuta do výše 3 000 Kč. Žadatel do dnešního dne nedoručil Ministerstvu vnitra kopii platného cestovního pasu, ani případně prodloužení platnosti stávajícího dokladu. Při jednání na Ministerstvu vnitra dne 6.10.2014 žadatel uvedl, že požádal na Velvyslanectví Jemenské republiky o prodloužení svého cestovního pasu, a dosud nedostal žádnou odpověď; toto své tvrzení ničím nedoložil. Dále žadatel uvedl, že se dne 25.9.2013 obrátil na pobytové pracoviště odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra se

žádostí o vydání cizineckého pasu; kopie potvrzení o podání žádosti o cizinecký pas dle § 113 výše citovaného zákona je součástí spisu.

Pokud jde o povinnosti žadatele na úseku veřejného zdravotního pojištění, žadatel ani přes opakované výzvy Ministerstva vnitra nepředložil potvrzení zdravotní pojišťovny o řádném průběhu a platbách veřejného zdravotního pojištění, a tudíž jako účastník řízení při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí neposkytl správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost, jak mu ukládá § 50 odst. 2 správního řádu. Žadatel přes opakované výzvy Ministerstva vnitra nedoložil informace o pojištění s výpisem, tzv. registrační údaje, a vyúčtování plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění, tzv. pracovní vyúčtování, vystavené Všeobecnou zdravotní pojišťovnou České republiky. Ministerstvo vnitra tak nemělo možnost zjistit, zda žadatel plní řádně a včas své zákonné povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, jak pro něj vyplývají z § 12 písm. c) zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a z ustanovení zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Ministerstvo vnitra může splnění této podmínky prominout podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství v případech hodných zvláštního zřetele. Nutno však zdůraznit, že na prominutí splnění kterékoliv podmínky, resp. na udělení státního občanství České republiky, není právní nárok.

Státní občanství je definováno jako trvalý svazek (vztah) mezi fyzickou osobou a státem. Trvalost tohoto vztahu je dána plnou integrací takové osoby ve společnosti. Tato integrace je charakterizována vazbami rodinnými, sociálními, pracovními a v neposlední řadě i dodržováním právního řádu státu, jehož státní občanství chce taková osoba získat. Znalost a dodržování právních předpisů lze přitom zvláště u cizinců žádajících o udělení českého státního občanství důvodně požadovat, protože dodržování právních předpisů dotčeného státu je jedním ze znaků úzkého, faktického a trvalého vztahu, který by měl mezi státem a jeho státními občany existovat. Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že žadateli je nutné dát potřebný čas k tomu, aby beze zbytku osvědčil, že si své povinnosti bude do budoucna plnit, a současně že se naučí českému jazyku. Ministerstvo vnitra vzalo rovněž do úvahy, že manželka žadatele je státní občankou Slovenské republiky a jeho děti jsou státními občany Jemenu, a o české státní občanství nežádají. Ministerstvo vnitra při svém rozhodování o žádosti jmenovaného o udělení státního občanství České republiky přihlédlo i k dalším skutečnostem. Při posuzování pracovní integrace žadatele v České republice bylo zjištěno, že žadatel, který se rozhodl na území České republiky podnikat prostřednictvím obchodní společnosti „, kde je jediným statutárním orgánem (jednatelem), tak z předložených přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012 až 2014 lze bez jakýchkoliv pochybností usoudit, že obchodní společnost nevykazuje žádnou činnost. Žadatel tak neprokázal, z jakých prostředků hradí své finanční potřeby na území České republiky. Ministerstvo vnitra hodnotí dosavadní pracovní integraci žadatele v České republice jako zcela nedostatečnou, a jeho příjem uvedený v dotazníku k žádosti jako netransparentní, když žadatel nedoložil do dnešního dne doklady, ze kterých by se dal vyvodit jeho měsíční příjem ve výši 30 000 Kč, o němž se zmiňuje v dotazníku k žádosti o udělení státního občanství České republiky. Žadatel rovněž nedoložil žádné doklady, kterými by

podpořil své tvrzení ze dne 18.11.2015, že v rámci své činnosti má sjednané obchodní aktivity v zahraničí a výše jeho příjmů činí 40-50 000 Kč.

Ministerstvo vnitra při neprominutí splnění podmínek také přihlédlo i ke stanovisku Úřadu městské části Praha 13 ze dne 17.12.2013, ve kterém je uvedeno, že předmětnou žádost nedoporučuje ke kladnému řízení, neboť žadatel neprokázal znalost českého jazyka v souladu s kritérii stanovenými vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

S odkazem na výše uvedené a s ohledem na to, že žadatel neprokázal splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o státním občanství a nesplňuje podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) a e) zákona o státním občanství, a tyto podmínky mu Ministerstvem vnitra nebyly prominuty, neboť v jeho případě nebyly shledány důvody hodné zvláštního zřetele, žádosti o udělení státního občanství České republiky tak nebylo vyhověno. Proto bylo na základě všech shora uvedených skutečností rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů ode dne jeho doručení rozklad k ministrovi vnitra, a to podáním učiněným u oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (ustanovení § 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Dana Koudelková
ministerský rada

podepsáno elektronicky
otisk úředního razítka

